

KANTTEKENINGEN

zeggen had heeft hij gezegd, in de expressie der gezichten, hun houding. Hij vertelt ons hun karakter, hun stand, hun ras, hun saamhoorigheid. In kleuren, diep sterk rood, warme okers, zoodat het rijk en Oostersch aandoet. Aan Generaal Palmer's voeten is zijn Indische vrouw gezeten, een ietwat ziekelijke zuigeling op schoot. Zij is gehuld in roode shawls, kwistig getooid met kettingen en oorversierselen. Achter het paar staat de kindermeid; zij zal met de familie door dik en dun blijven gaan; er zijn nog wat bedienden en nog twee wel wat opvallend blanke kinders. Dicht bij de linker knie van den Generaal is een vurige schoonzuster gezeten, een ongemakkelijk persoontje, ook voor zichzelf. Allen scharen zich met genegenheid, toewijding en deemoed om het hoofd des huizes, dien zij elk op eigen wijze adoreeren. En zoo levend heeft Zoffany deze familie voor ons bewaard, dat de gedachte na langen tijd wel eens bij ons opkomt: „Hoe zou het toch met die Palmers zijn afgelopen? — die schoonzuster . . .”

Tegenover dit familieportret, geschilderd in Indië, hing een koelere, zeer geacheveerde Zoffany, geschilderd in Engeland. Lord Willoughby de Broke, een schalksche toch ernstige Papa, vermaant (in dien tijd durfde een vader nog zijn kind te vermanen) met geheven vinger een meisje dat sprekend op hem lijkt; zij is n.l. juist van plan een stukje toast te nemen van de schaal. Zij zijn in de huiskamer, theetijd. Zijn oudere vrouw, niet „mooi” maar groot en elegant, houdt de baby vast, die roodbestrikt, in 't wit, op tafel staat. Het is een genoeglijk samenzijn, drie kinderen, Vader, Moeder, de haard brandende, het theeservies, de meubels — gaat er op den duur eigenlijk wel iets boven het bezit van een eigen, maar dan vredige huiskamer? — Zorgvuldig geschilderd, dit conversation-piece, uitmuntend van stofuitdrukking en stellig van gelijkenis. Maar 't wil mij toch toeschijnen dat Zoffany door de Indische familie dieper getroffen werd, die hij met heel andere verrukkingen heeft afgebeeld. De eene schilderij werd „vervaardigd” de andere „ontstond” en that makes all the difference.

Augustus 1939.